

Sentencja

Przewidzianą w art. 49 TFUE zasadę niedyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że nie są z nią sprzeczne przepisy krajowe, zgodnie z którymi spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę spółka, która sprawuje nad nią kontrolę, nie może zostać uznana za solidarnie odpowiedzialną za obciążające spółkę kontrolującą zobowiązania wynikające z umowy o pracę.

(¹) Dz.U. C 110 z 29.3.2021.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – NSV, NM/BT

(Sprawa C-87/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 2 – Warunki umowy odzwierciedlające obowiązujące przepisy ustawowe lub wykonawcze – Umowy o kredyt denominowane w walucie obcej – Warunki dotyczące ryzyka wymiany przejmujące względnie obowiązujący przepis prawa krajowego – Uchybienie zarzucane obowiązkowi informowania ciężącemu na instytucji bankowej udzielającej kredytu – Wymóg dobrej wiary – Badanie przez sąd krajowy, które ma być przeprowadzone w pierwszej kolejności na podstawie art. 1 ust. 2 dyrektywy 93/13]

(2022/C 64/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: NSV, NM

Druga strona postępowania: BT

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że warunek ujęty w zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą umowie o kredyt denominowanej w walucie obcej, który to warunek odzwierciedla przepis prawa krajowego o charakterze względnie obowiązującym, nie wchodzi w zakres stosowania tej dyrektywy, nawet jeżeli:

- ten przepis prawa krajowego nie był przedmiotem oceny ustawodawcy krajowego mającej na celu ustanowienie równowagi między interesami konsumenta i przedsiębiorcy w konkretnych ramach umów o kredyt bankowy zawieranych z konsumentami;
- przedsiębiorca umieścił ten warunek w danej umowie, nie czyniąc zadość spoczywającemu na nim obowiązkowi udzielenia informacji i przejrzystości;
- istnieją przesłanki pozwalające uznać, że dany przedsiębiorca umieścił ów warunek w tej umowie, działając w złej wierze, gdyż przedsiębiorca ten nie mógł nie wiedzieć, iż zastosowanie tegoż warunku może spowodować znaczącą nierównowagę praw i obowiązków stron owej umowy ze szkodą dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 206 z 31.5.2021.